Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

18 октомври 2012 година*

„Директива 96/9/ЕО — Правна закрила на базите данни — Член 7 — Право sui generis — База данни в реално време за срещи от първенства по футбол — Понятие за повторно използване — Място на повторното използване“

По дело C-173/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) с акт от 5 април 2011 г., постъпил в Съда на 8 април 2011 г., в рамките на производство по дело

Football Dataco Ltd,

Scottish Premier League Ltd,

Scottish Football League,

PA Sport UK Ltd

срещу

Sportradar GmbH,

Sportradar AG,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща функциите на председател на трети състав, г-н K. Lenaerts (докладчик), г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,

секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 март 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League и PA Sport UK Ltd, от г-н J. Mellor и г-жа L. Lane, barristers, упълномощени от г-н S. Levine и г-жа R. Hoy, solicitors,

* Език на производството: английски.

— за Sportradar GmbH и Sportradar AG, от г-н H. Carr, QC, упълномощени от г-н P. Brownlow, solicitor,

— за белгийското правителство, от г-н T. Materne, в качеството на представител, подпомаган от R. Verbeke, advocaat,

— за испанското правителство, от г-жа N. Díaz Abad, в качеството на представител,

— за португалското правителство, от г-н L. Inez Fernandes, както и от г-жа A. Barros и г-жа A. Silva Coelho, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н M. Wilderspin и г-жа J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 юни 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7 от Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни (ОВ L 77, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 102).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League и PA Sport UK Ltd (наричани по-нататък заедно „Football Dataco и др.“) и Sportradar GmbH и Sportradar AG (наричани по-нататък заедно „Sportradar“) относно по-специално твърдение за нарушение от последните на правото sui generis, което Football Dataco и др. претендират, че притежават върху база данни в реално време за срещи от първенства по футбол („Football Live“).

Правна уредба

3 Съгласно разпоредбите на член 1, параграф 2 от Директива 96/9:

„За целите на настоящата директива „база данни“ означава сборник от самостоятелни произведения, данни или други материали, подредени по систематичен или методичен начин и индивидуално достъпни по електронен или друг път“.

4 Член 7 от посочената директива, който се съдържа в озаглавената „Право sui generis“ глава III от нея и се отнася до обекта на закрила на последното, гласи:

„1. Държавите членки предвиждат право на производителя на база данни, която показва, че е налице количествено или качествено съществена инвестиция за придобиването, проверката или оформлението на съдържанието, да не допуска извличане и/или повторно използване на цялата или на съществена част, в количествено или качествено отношение, от съдържанието на тази база данни.

2. За целите на тази глава:

а) „извличане“ означава постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанията на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма;

б) „повторно използване“ означава каквато и да е форма на публично представяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни чрез разпространение на копия, даване под наем, чрез on line или други форми на предаване. […]

[…]

5. Неднократното и системното извличане и/или повторно използване на несъществените части от съдържанията на бази данни, изискващи действия, които противоречат на нормалното използване на тази база данни или които неоснователно увреждат законните интереси на производителя на базата данни, не са разрешени“.

5 Директива 96/9 е транспонирана в Обединеното кралство с приемането на Правилник за авторското право и правата върху бази данни от 1997 г. (Copyright and Rights in Database Regulations 1997), който изменя Закона за авторското право, дизайните и патентите от 1988 г. (Copyright Design and Patents Act 1988). Разпоредбите от посочения правилник, които са относими към разглежданото в главното производство дело, са формулирани по същия начин като съответните разпоредби на Директивата.

6 Съгласно член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) срещу лице, което има местоживеене в държава членка, може да бъде предявен иск в друга държава членка „по дела относно гражданска отговорност, delict или quasi delict — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“.

7 Член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, стр. 40) гласи:

„1. Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост, е правото на държавата, в която се търси закрилата на тези права.

2. В случай на извъндоговорни отношения, произтичащи от нарушаване на единното общностно право върху обекти на интелектуална собственост, приложимото право за всеки неуреден от съответен акт на Общността въпрос е правото на държавата, в която е извършено нарушението“.

Спорът по главното производство и преюдициалния въпрос

8 Football Dataco и др. отговарят за организацията на английските и на шотландските първенства по футбол. На Football Dataco Ltd е възложено създаването и управлението на свързаните с тези първенства данни и права на интелектуална собственост. Football Dataco и др. твърдят, че съгласно правото на Обединеното кралство притежават право sui generis върху базата данни, наречена „Football Live“.

9 Football Live е компилация от данни в реално време за футболни срещи (промени в резултатите, имена на голмайсторите, време и име на наказан с жълт или червен картон играч, евентуални дузпи, смени на играчи по време на срещата). Данните се събират главно от бивши професионални футболни играчи, наети за целта от Football Dataco и др. на хонорар, които присъстват на съответните срещи. Последните твърдят, че за придобиването и/или проверката на събраните данни се правят съществени инвестиции и че освен това създаването на базата данни изисква значителни умения, усилия, преценка и/или интелектуален принос.

10 Sportradar GmbH е германско дружество, което предава в реално време по интернет резултатите и други статистически данни, свързани по-специално с футболните срещи от английското първенство. Услугата се нарича „Sport Live Data“. Дружеството има уебсайт — betradar.com. Организиращите спортни залагания дружества, които са клиенти на Sportradar GmbH, сключват договори с швейцарското холдингово дружество Sportradar AG, което е дружество майка на Sportradar GmbH. Сред тези клиенти са дружеството bet365, установено съгласно правото на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и дружеството Stan James, установено в Гибралтар, които организират спортни залагания, предназначени за пазара на посочената държава членка. На уебсайта на всяко едно от тези две дружества има електронна препратка към betradar.com. Когато потребител на интернет активира опцията „Live Score“, данните се показват според случая под надпис „bet365“ или „Stan James“. Въз основа на това запитващата юрисдикция заключава, че потребителите в Обединеното кралство са важна целева група за Sportradar.

11 На 23 април 2010 г. Football Dataco и др. сезират High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, като искат по-специално Sportradar да бъде осъдено да обезщети вредите, свързани с нарушаване на правото им sui generis. На 9 юли 2010 г. Sportradar оспорва компетентността на посочената юрисдикция да разгледа спора.

12 На 14 юли 2010 г. Sportradar GmbH сезира Landgericht Gera (Германия) с искане да се установи, че с действията си по никакъв начин не е нарушило право на интелектуална собственост на Football Dataco и др.

13 С решение от 17 ноември 2010 г. High Court of Justice приема, че е компетентен да се произнесе по иска, предявен от Football Dataco и др., в частта му относно съвместната (солидарна) отговорност на Sportradar и на клиентите му, използващи неговия уебсайт в Обединеното кралство, за нарушение на правото sui generis на Football Dataco и др. поради извличане и/или повторно използване [на данни]. Посочената юрисдикция обаче счита, че не е компетентна да разгледа иска на Football Dataco и др. в частта му относно главната отговорност на Sportradar за посоченото нарушение.

14 Както Football Dataco и др., така и Sportradar обжалват решението пред Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

15 Football Dataco и др. поддържат, че Sportradar извлича данните, като ги копира върху сървъра си от Football Live и след това ги предава на потребителите в Обединеното кралство, активирали опцията „Live Score“. Според Football Dataco и др. следва да се счита, че съгласно теорията на „предаването“ или на „съобщаването“ разглежданите в делото по главното производство действия се извършват не само в държавата членка, от която данните се изпращат от Sportradar, но и в държавата членка, в която се намират техните адресати, а именно в случая Обединеното кралство.

16 Sportradar твърди, че данните, съдържащи се на уебсайта betradar.com, се генерират сами. Sportradar добавя, че съгласно „емисионната“ теория предаването на данни се извършва само на мястото на произхода им, поради което разглеждането на нарушенията, в които е обвинявано, не е от компетентността на юрисдикциите на Обединеното кралство.

17 При тези условия Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Когато лице въвежда данни от база данни под закрилата на особеното [sui generis] право по Директива 96/9/ЕО […] на своя уебсървър, който се намира в държава членка А, и в отговор на заявки от потребител в друга държава членка Б уебсървърът изпраща тези данни в компютъра на потребителя, в чиято памет те се съхраняват и се визуализират на екрана му,

а) изпращането на данните представлява ли „извличане“ или „повторно използване“ от това лице?

б) налице ли е извличане и/или повторно използване от това лице

i) само в държавата членка А;

ii) само в държавата членка Б или

iii) и в държавата членка А, и в държавата членка Б?“.

По преюдициалния въпрос

18 С въпроса си по буква а) запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 7 от Директива 96/9 трябва да се тълкува в смисъл, че изпращането от лице чрез уебсървър, който се намира в държава членка А, на предварително изтеглени от това лице данни от база данни, закриляна от правото sui generis по силата на посочената директива, на компютъра на друго лице, установено в държава членка Б, по искане на последното, с цел съхраняването им в паметта на този компютър и визуализирането им на екрана му представлява „извличане“ или „повторно използване“ на посочените данни от изпратилото ги лице. При положителен отговор, с въпроса си по буква б) запитващата юрисдикция иска да установи дали това действие трябва да се счита за извършено в държава членка А, в държава членка Б или и в двете държави членки.

19 Запитващата юрисдикция основава въпроса си на редица предпоставки, чието установяване спада към изключителното ѝ право на преценка, а именно:

— „Football Live“ е „база данни“ по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 96/9, която отговаря на материалните условия, на които член 7, параграф 1 от същата директива подчинява закрилата от правото sui generis,

— Football Dataco и др. се ползват от закрилата от правото sui generis по отношение на базата данни Football Live и

— данните, чието изпращане се разглежда в главното производство, предварително са били изтеглени от Sportradar от посочената база данни.

20 Що се отнася до въпроса по буква а), Съдът вече е приел, че с оглед на текста на член 7, параграф 2, буква б) от Директива 96/9 за дефинирането на понятието „повторно използване“, както и на целта на установеното от законодателя на Съюза право sui generis, в общия контекст на член 7 посоченото понятие трябва да се разбира в широк смисъл като всяко действие, извършено без разрешението на производителя на закрилята от правото sui generis база данни и изразяващо се в публично разпространение на цялата или на част от нея (вж. Решение

от 9 ноември 2004 г. по дело The British Horseracing Board и др., C-203/02, Recueil, стр. I-10415, точки 45, 46, 51 и 67). Естеството и формата на използвания способ нямат значение в това отношение.

21 Посоченото понятие обхваща и действия като разглежданите в главното производство, състоящи се в изпращане чрез уебсървъра на дадено лице до компютъра на друго лице по искане на последното на данни, предварително извлечени от съдържанието на база данни, закриляна от правото sui generis. С такова изпращане посочените данни всъщност публично се представят на потребител.

22 Обстоятелството, че разглежданото в главното производство изпращане е предшествано от операции, предполагащи участието на дружества за услуги за организиране на спортни залагания, на които с договор е разрешен достъп до уебсървъра на Sportradar и които на свой ред в рамките на дейността си правят посочения сървър достъпен на клиентите си, не може да отмени правната квалификация като „повторно използване“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9 на изпращането от Sportradar от посочения сървър на данни, извлечени от закриляна база данни, към компютъра на посочените клиенти.

23 Що се отнася до въпроса по буква б), в писменото си становище Европейската комисия изразява съмнения относно ползата от отговор на настоящия етап с оглед на спора по главното производство.

24 В това отношение, макар, както правилно поддържа Комисията, включването на разглежданите в главното производство действия в понятието „повторно използване“ по смисъла на Директива 96/9 да не зависи от мястото на извършването им в Европейския съюз, следва все пак да се подчертае, първо, че посочената директива не е насочена към установяване на единна закрила от правото sui generis на равнището на Съюза.

25 Целта на Директива 96/9 е чрез сближаване на националните законодателства да се премахнат съществуващите между тях в областта на правната закрила на базите данни различия, които засягат функционирането на вътрешния пазар, свободното движение на стоки и услуги в Съюза и развитието на неговия информационен пазар (вж. Решение от 1 март 2012 г. по дело Football Dataco и др., C-604/10, точка 48).

26 С оглед на това посочената директива налага на всяка държава членка да предвиди в националното си законодателство закрила на базите данни от правото sui generis.

27 В този контекст предвидената в законодателството на дадена държава членка закрила от правото sui generis по принцип е ограничена до нейната територия, така че разполагащото с правото на такава закрила лице може да се позове на нея само срещу извършено на посочената територия неразрешено повторно използване (вж. по аналогия Решение от 19 април 2012 г. по дело Wintersteiger, C-523/10, точка 25).

28 Видно от акта за преюдициално запитване, в делото по главното производство запитващата юрисдикция трябва да прецени основателността на твърденията на Football Dataco и др. за нарушение на правото sui generis, което претендират, че притежават върху базата данни Football Live по силата на правото на Обединеното кралство. Такава преценка предполага следователно да се установи дали разглежданото в главното производство изпращане на данни е било извършено в Обединеното кралство и дали попада в териториалното приложно поле на предвидената съгласно правото на тази държава членка закрила от правото sui generis.

29 Второ, член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 предвижда, че по дела като разглежданото в главното производство относно quasi delict компетентни са „съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“.

30 Следователно въпросът за мястото на извършване на разглежданото в главното производство изпращане, за което Football Dataco и др. твърдят, че им е причинило вреди с оглед направените от тях съществени инвестиции за създаването на базата данни Football Live, може да повлияе на въпроса за компетентността на запитващата юрисдикция по отношение по-специално на искането за установяване на главната отговорност на Sportradar в делото, с което посочената юрисдикция е сезирана.

31 Трето, съгласно член 8 от Регламент № 864/2007 при нарушаване на право на интелектуална собственост, което също като установеното с Директива 96/9 право sui generis не спада по естеството си към „единното общностно право“ по смисъла на параграф 2 от посочения член (вж. точки 24—26 от настоящото решение), е приложимо правото като при извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушаване на такива права, което по силата на посочения член 8, параграф 1 е „правото на държавата, в която се търси закрилата на тези права“.

32 Тази стълкновителна норма потвърждава интереса от разрешаване на въпроса дали независимо от евентуално определяне на държавата членка, където се намира уебсървърът на изпращащото лице, като място на разглежданото в главното производство изпращане, последното се е реализирало в Обединеното кралство — държавата членка, в която Football Dataco и др. всъщност искат да им бъде осигурена закрила на базата данни Football Live от правото sui generis.

33 В това отношение определянето на мястото на извършване на действие, представляващо „повторно използване“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9, също като дефиницията на самото понятие трябва да отговаря на автономните критерии на правото на Съюза (вж. по аналогия Решение от 21 юни 2012 г. по дело Donner, C-5/11, точка 25).

34 Когато също както в делото по главното производство става въпрос за повторно използване, извършено чрез сървър на интернет страница, следва да се има предвид, както посочва генералният адвокат в точки 58 и 59 от заключението си, че то се характеризира от серия последователни операции, обхващащи най-малкото качването на сайта на съответните данни с цел предоставяне на възможност за публичното им консултиране и предаване на тези данни на заинтересованите потребители, като посочените операции могат да се извършват на територията на различни държави членки (вж. по аналогия Решение по дело Donner, посочено по-горе, точка 26).

35 Следва обаче да се има предвид и фактът, че такъв операционен модел за публично представяне принципно се различава от широко застъпените способи за повсеместно разпространение на съдържанието на уебсайта, която всъщност може да се разгледа незабавно от неограничен брой интернет потребители навсякъде по света, независимо от каквото и да било намерение за използването на уебсайта извън държавата членка, в която това лице е установено, и извън неговия контрол (вж. в този смисъл Решение от 7 декември 2010 г. по дело Pammer и Hotel Alpenhof, C-585/08 и C-144/09, I-12527, точка 68 и Решение от 25 октомври 2011 г. по дело eDate Advertising и Martinez, C-509/09 и C-161/10, Сборник, стр. I-10269, точка 45).

36 Следователно само по себе си обстоятелството, че съдържащият съответните данни уебсайт е достъпен на територията на дадена държава, не е достатъчно, за да се заключи, че чрез него се извършва повторно използване, попадащо под ударите на приложимото на територията на посочената държава членка национално право в областта на закрилата от правото sui generis (вж. по аналогия Решение по дело Pammer и Hotel Alpenhof, посочено по-горе, точка 69, както и Решение от 12 юли 2011 г. по дело L'Oréal и др., C-324/09, Сборник, стр. I-6011, точка 64).

37 Всъщност, ако само по себе си обстоятелството, че даден уебсайт е достъпен, позволяваше да се заключи, че е налице повторно използване, страници и данни, които очевидно са предназначени за лица, намиращи се извън територията на съответната държава членка, но все пак технически

достъпни на нейната територия, биха били неоснователно подчинени на приложимото в нея право в тази област (вж. по аналогия Решение по дело L'Oréal и др., посочено по-горе, точка 64).

38 В този смисъл в делото по главното производство фактът, че по искане на установен в Обединеното кралство интернет потребител към компютъра му за технически цели са изпратени данни, съдържащи се на уебсървъра на Sportradar, с оглед на съхраняването им и визуализирането им на екрана, сам по себе си не е достатъчен, за да позволи да се приеме, че в този случай Sportradar извършва повторно използване на територията на тази държава членка.

39 Приемането на територията на държавата членка, към която съответните данни са изпратени, като място на повторно използване зависи от наличието на данни, позволяващи да се заключи, че повторното използване разкрива намерението на извършителя му да се насочи към намиращите се на тази територия лица (вж. по аналогия Решение по дело Pammer и Hotel Alpendorf, точки 75, 76, 80 и 92, Решение по дело L'Oréal и др., точка 65 и Решение по дело Donner, точки 27—29, посочени по-горе).

40 В това отношение в делото по главното производство въз основа на обстоятелството, че сред данните, които се съдържат на сървъра на Sportradar, има и данни, свързани със срещите от английския футболен шампионат, може да се установи, че разглежданото в главното производство изпращане е в резултат на волята на Sportradar да привлече интереса на потребителите в Обединеното кралство.

41 Фактът, че Sportradar е предоставил с договор правото на достъп до сървъра си на дружества, предлагащи услуги за организиране на спортни залагания, предназначени за посочените потребители, също може да е показател за волята му да се насочи дейността си към тях, ако — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери — Sportradar е знаело или е трябвало да знае за конкретното им предназначение (вж. по аналогия посочените по-горе Решение по дело Pammer и Hotel Alpenhof, точка 89, както и Решение по дело Donner, точки 27 и 28). Относимо в това отношение евентуално би могло да е и обстоятелството, че при определянето на възнаграждение за предоставянето на право на достъп Sportradar отчита значението на извършваната от посочените дружества дейност на пазара на Обединеното кралство и свързаните с това предвиждания за консултиране на уебсайта му betradar.com от установените в тази държава членка потребители на интернет.

42 Накрая, обстоятелството, че данните, публикувани в интернет от Sportradar, са достъпни за потребителите в Обединеното кралство, клиенти на посочените дружества, на собствения им език, който е различен от обичайно използвания в държавите членки, от които Sportradar упражнява дейността си, може евентуално също да е показател за насочването ѝ по-специално към потребителите в Обединеното кралство (вж. по аналогия Решение по дело Pammer и Hotel Alpenhof, посочено по-горе, точка 84, както и Решение по дело Donner, посочено по-горе, точка 29).

43 При наличието на такива данни запитващата юрисдикция би имала основание да приеме, че повторно използване като разглежданото в главното производство се извършва на територията на държавата членка, където е установен потребителят, на чийто компютър и по чието искане съответните данни са прехвърлени с цел съхраняване и визуализиране на екрана (държава членка Б).

44 Поддържаната от Sportradar теза, че „повторно използване" по смисъла на член 7 от Директива 96/9 при всички обстоятелства трябва да се счита за извършено само на територията на държавата членка, където се намира уебсървърът, от който се изпращат съответните данни, не може да се приеме.

45 Всъщност освен факта, че както подчертават Football Dataco и др., понякога е трудно със сигурност да се установи мястото, където се намира сървърът (вж. Решение по дело Wintersteiger, посочено по-горе, точка 36), приемането на посочената теза би означавало, че оператор, който без разрешение на производителя на база данни, закриляна по силата на законодателството на дадена държава членка от правото sui generis, извърши повторно използване в интернет на съдържанието на тази база данни, насочено към потребителите от тази държава членка, би избегнал прилагането законодателството ѝ единствено с мотива че сървърът му е разположен извън нейната територия. В такъв случай би се нарушило полезното действие на предоставената от съответното национално законодателство закрила на базата данни (вж. по аналогия Решение по дело L'Oréal и др., посочено по-горе, точка 62).

46 Освен това, както изтъкват Football Dataco и др., постигането на преследваната от Директива 96/9 цел за закрила на базите данни от правото sui generis би било като цяло възпрепятствано, ако повторно използване, предназначено за потребители, намиращи се на цялата или на част от територията на Съюза, бъде изключено от приложното поле на тази директива и на транспониращите я национални закони единствено поради факта че сървърът на уебсайта, използван от извършителя на повторното използване, се намира в трета държава (вж. по аналогия Решение по дело L'Oréal и др., точка 63).

47 С оглед на изложените по-горе съображения на отправения въпрос следва да се отговори, че член 7 от Директива 96/9 трябва да се тълкува в смисъл, че изпращането от лице чрез уебсървър, който се намира в държава членка А, на предварително изтеглени от това лице данни от база данни, закриляна от правото sui generis по силата на посочената директива, на компютъра на друго лице, установено в държава членка Б, по искане на последното с цел съхраняването им в паметта на този компютър и визуализирането им на екрана му, представлява „повторно използване" на посочените данни от изпратилото ги лице. Следва да се счита, че повторното използване е извършено поне в държава членка Б, ако съществуват данни, позволяващи да се заключи, че то е следствие от намерението на извършителя му да се насочи към установените в нея потребители — обстоятелство, което националната юрисдикция следва да прецени.

По съдебните разноски

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 7 от Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни трябва да се тълкува в смисъл, че изпращането от лице чрез уебсървър, който се намира в държава членка А, на предварително изтеглени от това лице данни от база данни, закриляна от правото sui generis по силата на посочената директива, на компютъра на друго лице, установено в държава членка Б, по искане на последното с цел съхраняването им в паметта на този компютър и визуализирането им на екрана му, представлява „повторно използване" на посочените данни от изпратилото ги лице. Следва да се счита, че повторното използване е

извършено поне в държава членка Б, ако съществуват данни, позволяващи да се заключи, че то е следствие от намерението на извършителя му да се насочи към установените в нея потребители — обстоятелство, което националната юрисдикция следва да прецени.

Подписи